

YLÄSALI

2012 **1** Tervehdys Tukholman Suomalaiselta Adventtiseurakunnalta

*”Ja hänellä oli mukanaan
sata mittaa mirhan ja aaloen seosta.”*

YLÄSALI 2012 - 1

Tukholman
Suomalaisen
Adventtiseurakunnan
uutis- ja yhteyslehti

Osoite

YLÄSALI-lehti
Olof Palmes
gata 25, 3 tr
111 22 Stockholm

Pankkiyhteys

Stockholms finska
adventförsamling
Plusgiro
19 46 61-5

Sähköposti

falcoprofil@bredband.net

Toimituskunta

Ari Laitinen
08-756 80 48
Vieno Piironen
0171-534 02

Riikka Jääskeläinen
riikkajaa@hotmail.com
Sinikka Mäkivierikko
falcoprofil@bredband.net
Aram Mäkivierikko
falcoprofil@bredband.net

Taitto

Sinikka Mäkivierikko

Lehden kuvat

(ellei toisin mainita):
Sinikka Mäkivierikko

Kansikuva

Sinikka Mäkivierikko

Teksti

Joh. 19:39

Kotisivu:

www.ylasali.se

YLÄSALI – avoin foorumi etsijöille, kysyjille, keskeneräisille. Aineisto ei edusta mitään virallista kantaa, kukin kirjoittaja vastaa sisällöstä. Toimituksella on oikeus tarkistaa kieliasu ja tarvittaessa muokata tekstiä. Tilaukset/Osoite-
muutokset mieluiten kirjallisesti tai netissä www.ylasali.se

IKIVANHA KILPAILU YS 2011-3

Kysyimme: a) Millaisen vaikutuksen ”Herraa pelkäävien” blogikommentit tekevät toisiin? b) Onko eroa siinä, palveleeko Jumalaa vai ei? Vihjeeksi Mal. 3:14-20.

Vastaus: a) ”Herraa pelkääväisten” puhe ”koituu iloksi” (3:16). b) Tulemme näkemään ”eron vanhurskaan ja jumalattoman välillä” (3:18). Röyhkeistä ja pahantekijöistä tulee ”oljenkorsia”, joista ei jää jäljelle ”juurta eikä vartta” (3:19). Herraa pelkäävät hyppivät riemusta kuin *vasikat* laitumella” (3:20).

VANHA KILPAILU YS 2011-4

Kysyimme: Minkä *niminen* Babylonian hovissa palveleva Danielin ystävä oli? **Vastaus:** Jos ”ylieunukki” (Dan. 1:9) on sama kuin ”eunukkien päällikkö” (Dan. 1:3), hänen nimensä oli Aspenas (Dan. 1:3).

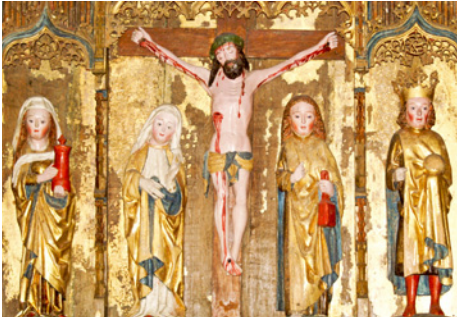
Koska kumpaankaan kilpailuun ei määräaikaan mennessä ole tullut oikeita vastauksia, palkinnot siirtyvät seuraaviin kilpailuihin!

*”Ja hänellä oli mukanaan sata
mittaa mirkan ja aaloen seosta”*

Mies, joka Jeesuksen elässä oli tullut hänen luoksensa yöllä salaa, osti julkisesti noin 30 kiloa tuoksuvoidetta hänen hautaamistaan varten. Nikodemos oli valmis uhraamaan omaisuuden kuolleelle Kristukselle. Hän ei odottanut saavansa mitään takaisin. Kaiken, mitä hän antoi, hän antoi lopullisesti. Meille luvataan: ”Tuokaa täydet kymmenykset aarrekkamioon... Koetelkaa minua tällä tavalla... Silloin saatte nähdä, että minä avaan taivaan ikkunat ja vuodatan teille sateen runsaan siunauksen” (Mal. 3:10). Kun uhraamme, uhraamme elävälle Jumalalle!

UUSI KILPAILU YS 2012-1

Tällä kertaa ”kilpailumme” on sellainen, jossa jokainen on paras. Sinulla on ainutlaatuisia kokemuksia Jumalan siunauksista. Kerro niistä! Lähetä **31.5.2012** mennessä: sähköpostina: falcoprofil@bredband.net tai: YLÄSALI-lehti, Olof Palmes gata 25, 3 tr
111 22 Stockholm

*Emme häntä minään pitäneet.
Ja kuitenkin: hän kantoi
meidän kipumme,
otti taakakseen
meidän sairautemme.
Minun vanhurskas palvelijani
tekee vanhurskaiksi monet,
heidän pahat tekonsa hän kantaa.*
– Jes. 53:3, 4, 11

Oi onnea ja ihanuutta

Käännyn Herran sanan ääreen,
siellä haavaani sain kääreen.
Omatunnon pahaan vaivaan
lääkkeen antoi Herra taivaan.

Kauan kuljin tuskissani
syytös polttain rinnassani,
kunnes nöyryyn ristin alle,
kaiken kerroin Jumalalle.

Oi onnea ja ihanuutta!
Kokea sain jotain uutta:
armolähteen raikas vesi,
synnin veritahrat pesi.

Katsoessain kirkkauteen
vanhat ilot vaihtui uuteen.
Luona Vapahtajan ristin,
poistui syytöksien pistin.

Laulankin nyt Herralleni,
tähteni hän vaivaan meni.
Tuskan yöhön valo loisti
rauhan antoi – murheet poisti.

– *Teuvo Pärlesten*

Vähäinen Hän eli 500-luvulla Roomassa. Hän oli skyyttalainen, kotoisin alueelta, joka sijaitsee nykyisen Romanian ja Bulgarian alueella. Hän oli roomalaiskatonlinen munkki, kielenkääntäjä, käänsi kirkollisia tekstejä kreikasta latinaksi. Hänen lisänimensä merkitsee 'pieni' tai 'vähäinen'. Silti koko maailma soveltaa tänäkin päivänä käytäntöön hänen keksintöään. **Dionysius Exiguus** (n. 470–n. 560?) oli ensimmäinen, joka käytti kalenterissa ilmaisua "anni ab incarnatione Domini". Aika lasketaan siis "Herran ihmiseksi tulemisesta lähtien".

Tämä tapahtui 525 jKr, puoli vuosituhatta Jeesus Nasaretilaisen maan päällä olon jälkeen. Yksi "vähäinen" valitsi hänet historian vedenjakajaksi. Nyt kaikki, suuret ja pienet, rikkaat ja köyhät, ateistit ja uskovat, kristityt ja ei-kristityt, laskevat aikaa Kristuksesta lähtien. Hän on henkilötunnuksessamme, ja kansainvälisessä kommunikaatiossa aika ilmaistaan kristillisen ajanlaskun, ei juutalaisen, islamilaisen tai jonkin muun kalenterin mukaan.

Vaikka eKr./jKr. (ennen/jälkeen Kristuksen) korvataan usein lyhenteillä eaa./jaa. (ennen ajanlaskumme alkua/jälkeen ajanlaskumme alun), **kiintopiste on sama**.

Ihmiseksi tullut Kristus on Ajan Herra. Ylösnoussut Kristus on Ikuisuuden Herra. Mutta se on hänelle vähäistä – suurta on yksi: olla ihmissydänten Herra. – *SM*

Maailmanhistorian tärkeimpiä merkkipäiviä
on juutalaisen matkasaarnaajan, Jeesus Nasaretilaisen,
elämä ja kuolema." – *Der Spiegel GESCHICHTE*, 6/2011

*Mutta he estivät häntä lähtemästä ja sanoivat:
"Jää meidän luoksemme. Päivä on jo kääntymässä iltaan."
Niin hän meni sisään ja jäi heidän luokseen.
– Luuk. 24:29*

Jää meidän luoksemme

Elämään sisältyy paljon pimeitä päiviä ja niitä seuraavia synkkiä öitä, joita vain Jeesuksen läsnäolo voi valaista. Opetuslapset olivat kokeneet tällaisten päivien pimeyttä ja öiden synkeyttä, sillä he olivat kokeneet elämänsä raskaimman pettymyksen.

Ja toinen heistä, Kleopas nimeltään, vastasi: "Taidat olla Jerusalemissa ainoa muukalainen, joka ei tiedä, mitä siellä on näinä päivinä tapahtunut" (Luuk. 24:18).

Valoisin ja toivorikkain mielin he olivat muutama päivä aikaisemmin menneet Jerusalemiin, sillä he uskoivat, että näillä pääsiäisjuhliilla heidän Mestarinsa kruunattaisiin kuninkaaksi. Olihan kansanjokko riemuiten vastaanottanut hänet:

"Hoosianna, Daavidin pojalle. Siunattu olkoon hän, joka tulee, kuningas heran nimessä." Kuningaskruunun ja valtaistuimen sijaan häpeän puun.

Ehkä tämä päivä on ollut sinulle tuollainen pettymysten päivä?

Emmauksen tiellä

Miten kävi masentuneille Emmauksen matkamiehille? Kun he kuuntelivat muu-

kalaisen esittämiä Raamatun ennustuksia ja niiden merkitystä, oli kuin uusi valo olisi loistanut heidän sydämeensä. Nyt he ymmärsivät sen, mikä heiltä oli aikaisemmin ollut peitettyä. Jeesus itse oli tullut heidän matkatoverikseen, vaikka he eivät häntä tunteneet. Missä Jeesus on, siellä on valoa ja toivoa.

Sinä, murheellinen sielu, Jeesus tahtoo tulla sinunkin matkatoveriksesi vielä tänä iltana. Ota hänet seuraasi. Anna hänen kirkastaa sydämellesi Jumalan lupautusten luotettavuutta. Yösi on muuttuva päivän kirkaudeksi.

Hän jäi heidän luokseen

Kun kolmihenkinen seurue saapui Emmaukseen ja vieras aikoi lähteä edemmäksi, he pyysivät häntä jäämään heidän luokseen, koska ilta jo joutui ja päivä oli laskenut. He eivät tahtoneet olla yöttään ilman häntä, jottei epäusko saisi heitä jälleen pauloihinsa.

Olemme saavuttaneet ajan illan. Piimeys laskeutuu ihmiskunnan ylle. Tarvitsemme Jeesusta. Emme saa antaa hänen mennä ohitsemme.

"Jos joku -- avaa oven, niin minä käyn hänen tykönsä sisälle ja aterioitsen hänen kanssaan."

Avaa hänelle, että hän saisi pysyvän asuntonsa luonasi. – Väinö Kohtanen

---

Lyh. *Sana elää* -kirjassa (Kirjatoimi, 1968) julkaistusta hartauspuheesta. Pastori, piirikunnan johtaja, lähetyskoulun opettaja, Kirjeellisen Raamattuopiston johtaja Väinö Kohtanen (1889-1963) johdatteli mm. Heikki Luukon vanhemmat adventtiseurakuntaan 1930-luvulla (ks. s.12-13). Avustajana toimineen Hilja Hirvosen (myöh. Paavilainen) veljenpoika, professori Leo Hirvonen (1924-1993) on kirjoittanut seuraavalla sivulla olevan artikkelin.

Voiko Jumalan tuntea?

KUVA: IRMELI IMELAND

Tuntuisi luonnolliselta, että kaikki ihmiset tuntisivat Jumalan. Kuitenkaan näin ei ole. Eikö käytäntö osoita tätä tunte-musta kovin puutteelliseksi sellaisella-kin taholla, jossa tuntemuksen hedelmää odottaisi olevan? ”Härkä tuntee omista-jansa ja aasi isäntänsä seimen, mutta Is-rael ei tunne, *minun kansani ei ymmärrä*” (Jes. 1:3).

Nykyinen käsitys ihmisen sielunelä-mästä ei myöskään anna valoisaa kuvaa. Ajattelukeyky on osoittautunut heikom-maksi tekijäksi tunne-elämän ja tahdon rinnalla, joita vuorostaan panevat liik-keelle viettivoimat.

Suuri Tuntematon

”Minun ajatukseni eivät ole teidän aja-tuksianne eivätkä teidän tienne ole mi-nun teitäni, sanoo Herra. Sillä niin kor-kealla kuin taivas kaartuu maan yllä, niin korkealla ovat minun tieni teidän teitten-ne yläpuolella ja minun ajatukseni teidän ajatustenne yläpuolella” (Jes. 55:8-9).

Tunnettavaksi annettu kohde on siis ominaisuuksiltaan aivan toisella tasolla kuin ihminen itse. Onko ihmisellä todel-lakaan mahdollisuutta päästä tuntemaan Jumalaa?

Tunteva Suuruus

Jättäkäämme hetkeksi ihminen ja kiin-nittäkäämme katseemme toiseen osapuoleen. ”Jo ennen kuin sinut äidinkohdussa muovasin, minä valitsin [vanha käännös: tunsin] sinut” (Jer. 1:5). Jumalan mah-dollisuudet ovat rajattomat. Hän tuntee meidät suhtauduimmepa häneen miten tahansa.

Ei ole vähäinen asia, että joku tuntee

meidät yksityiskohtaisesti. Emmehän itse siihen pystykään. Alitajuntaamme on kertynyt vaikutteita, joilla on suuri vai-kutus menettelyihimme eri tilanteissa, suhtautumiseemme lähimmäisiin, jopa koko elämänsänteesiimme. Siellä saat-taa piillä vihaa, katkeruutta ja kateutta. Kärsittyjen pettymysten ja nöyryytysten arvet ovat siellä talletettuina. Saattaa olla selvittämättömiä vääryyksiä, seikkoja, joiden valoon tulemista pelkäämme ää-rimmäiseen saakka. Puolustukseksimme olemme laatineet kokonaisen selittelyjen järjestelmän.

Toisaalta on meistä riippumattomista tekijöistä johtuvia jälkiä ja perinnöllisiä ominaisuuksia, jotka saavat tekemään sitä, mitä emme tahtoisi. On epäoikeu-denmukaisuuksia, joiden tarkoitus ei ole selvinnyt.

Suuren tuntema

”Herra, sinä näet ja tunnet minut, sinä tutkit sydämeni” (Jer. 12:3). Meillä ei ole edes mahdollisuutta lymytä hänen kasvojensa edestä. Olemme niin perin-nöllisine kuin hankittuine ominaisuuksi-nemme hänen edessään kuin avoin kirja.

Hän, joka tätä kirjaa tarkastelee, on rakkauden Jumala. Mitä syytä meillä on piiloutua? Sen onnistuminen on vain omaa luulotteluamme. Kun Jumala pal-jastuu kaikkituntevana isänä, tunnemme häntä jo paljon. Tästä on lyhyt matka hänen kirkastumiseensa ystävänä, jolle voimme luottamuksella uskoa pulmam-me. Kun ystävyuden vilpittömyys osoit-tautuu pettämättömäksi koettelemuksissa ja myrskyissä, pääsemme kokemukseen: ”Minä tunnen hänet, johon minä uskon” (2. Tim. 1:12)

– Leo Hirvonen

*Ja ikuinen elämä on sitä,
että he tuntevat sinut,
ainoan todellisen Jumalan, ja hänet,
jonka olet lähettänyt,
Jeesuksen Kristuksen. – Joh. 17:3*

Lyh. *Sana elää* -kirjassa julkaistusta hartauspuheesta. Kirjoittaja menehtyi auto-onnettomuudessa 1993.

Missä on veljesi

Ensimmäinen Jumalan esittämä kysymys ihmiselle Raamatussa on: ”Missä sinä olet?” Jumalan ei tarvinnut tehdä kysymystä saadakseen selville, minkä puun tai pensaankakana Aadam ja Eeva olivat syntyinlankeemuksen jälkeen. Kysymyksen tarkoitus oli selvittää, missä he olivat suhteessa Jumalaan. He eivät olleet enää rakkauden maailmassa. He olivat tulleet synnin maailmaan.

Toinen Jumalan kysymys liittyy myös suureen tragediaan. Kainin surmattua Aabelin Jumala kysyy: ”Missä on veljesi Aabel?” Nytkään kyse ei ole Aabelin ruumiin sijainnista, vaan ihmisen suhteesta veljeensä.

Synti erottaa meidät Jumalasta ja ihmisestä. Synti johtaa itsekeskeisyyteen, itserakkauteen, omahyväisyyteen, ylpeyteen. Ne ruokkivat kateutta sekä synnyttävät väkivaltaa ja riistoa. Missä on *sinun* veljesi, lähimmäisesi?

Kuka on veljesi?

”Eräs mies oli matkalla Jerusalemissa Jerikoon, kun rosvojoukko yllätti hänet. Rosvot veivät häneltä vaatteetkin päältä ja pieksivät hänet verille. Sitten he lähtivät tiheensä ja jättivät hänet henkivieriiin. Samaa tietä sattui tulemaan pappi, mutta miehen nähdessään hän väisti ja meni ohi. Samoin teki paikalle osunut leeviläinen: kun hän näki miehen, hänkin väisti ja meni ohi.

Mutta sitten tuli samaa tietä muuan samarialainen. Kun hän saapui paikalle ja näki miehen, hänen tuli tätä sääli. Hän meni miehen luo, valeli tämän haavoihin öljyä ja viiniä ja sitoi ne. Sitten hän nosti miehen juhtansa selkään, vei hänet

majataloon ja piti hänestä hyvää huolta” (Luuk 10:30-34).

Lähimmäiskysymystä ratkottaessa määräävä tekijä ei ole kansallisuus, sukulaisuus, uskonto, ihonväri, poliittinen mielipide tai yhteiskunnallinen asema. Ratkaisevaa on avun tarve. Kohteen muista ominaisuuksista meidän ei tarvitse tietää mitään.

”Kuka näistä kolmesta sinun mielestäsi oli ryöstetyn lähimmäinen?” Tämä Jeesuksen jatkokysymys koskee auttajan kelpoisuutta. Tässäkään ei ratkaise kansallisuus, rotu tai uskonto. Lähimmäisenä olemisen kelpoisuuden ainoa edellytys on auttamishalu.

Ei ole liian pelkistettyä todeta vain näiden kahden asian olevan merkittäviä: avun tarve ja auttamishalu. Kaikki lisäykset pikemminkin hämärtävät, todennäköisesti myös pilaavat asian. Näin kävi papin ja leviitan kohdalla. Jeesus ei ilmaise syytä heidän käyttäytymiseensä, osoittaa vain tuloksen: apua tarvitseva jää apua vaille.

On monia hyväntekijöitä, jotka elävät tässä pelkistetyssä maailmassa. He näkevät tiensä varrella niin paljon avun tarvisijoita, että heillä ei ole aikaa hyvinvoiville, terveille, vanhurskaille. Äiti Teresa oli yksi tällainen auttaja.

Mihin veljesi voi kadota?

Kukaan ei voi välttää Jumalan toista suurta kysymystä: ”Missä on veljesi?” Jos veljelläni ei ole paikka sydämessäni, missä hän silloin on? Tämän Jumala haluaa selvittää kanssamme.

Jeesus esittää vuorisaarnassaan ne maailmat, joissa lähimmäinen on silloin, kun ihmissuhteet eivät toimi. ”Jokainen, joka on vihoissaan veljelleen, on ansainnut oikeuden tuomion. Samoin jokainen, joka sanoo veljelleen: ’Senkin hölmö’, on ansainnut Suuren neuvoston tuomion, ja se, joka sanoo: ’Sinä hullu’, on ansainnut helvetin tulen” (Matt. 5:22).

Jos siis veljemme ei ole rakkauden sektorilla, hän on joko vihan tai välin-

pitämättömyyden sektorilla. Vihan syyt ovat monenlaisia. Välinpitämättömyys johtuu yleensä toisen älyllisyyden tai luonteen vähättelystä.

Veljensä säilyttäminen

Vuorisaarnassa Jeesus esittää analyysin kahden ihmisen välisestä suhteesta. Hämmästyttävää on se, että siinä tarkastellaan asiaa vain toisen henkilön kannalta. Tämä henkilö ei saa antaa toisen osapuolen teon tai ajattelun vaikuttaa kielteisesti omaan suhtautumiseensa. Jos joku lyö sinua oikealle poskelle, niin

- a) älä lyö takaisin
- b) pidä hänet lähimmäisenäsi
- c) anna hänen purkaa agressiona
- d) käännä vasen poskesi

Tämä on johdettu suoraan siitä taivaallisesta periaatteesta, jolla Jumala suhtautuu ihmiseen, olipa tämä tehnyt mitä hyvänsä.

Kumpi on kiitollinen?

Ranskalainen kirjailija ja filosofi Simone Weil pohtii kirjassaan *Painovoima ja armo* motivaatiota ja kiitollisuuskysymystä toisen auttamisessa. Hänen mielestään kiitollisuus on ensisijaisesti auttajan asia, mikäli hänen apunsa on puhdas. Autettavan kannalta hän toteaa: ”Jotta voisin tuntea puhdasta kiitollisuutta, minun täytyy voida ajatella, että minua ei kohdella hyvin säälistä tai myötätunnosta tai oikusta, ettei osakseni tullut kohtelu ole armonosoitus tai etu eikä

myöskään johdu luonteenlaadusta, vaan halusta menetellä oikeudenmukaisesti.” Siis halusta korjata vääryys.

Virheiden korjaaminen

”Joka tietää, mitä on tehtävä, mutta ei tee, se syyllistyy syntiin” (Jaak. 4:17). Jos lähimmäiseni asiat eivät ole sydämeläni, vastaukseni on Kainin vastauksen tapainen: ”En tiedä. Olenko minä veljeni vartija?”

Kainin kohdalla on kuitenkin tärkeää havaita: Jumala varoittaa ihmistä ennen virheen tapahtumista. ”Miksi sinä suutuit ja katselet synkkänä maahan? Jos teet oikein, voit kohottaa katseesi, mutta jos et tee, on synti ovella vaanimassa” (1. Moos. 4:6,7).

Monet lähimmäisiin kohdistuneista virheistä voidaan peruuttaa, korjata, korvata jne. Voidaan palata oikeasemaan vääryys. Vertauksessa laupiaasta samarialaisesta ei kerrota mahdollisuudesta palata. Viinitarhurin poika -vertauksessa Jeesus antaa esimerkin, että voimme korjata erehdyksemme.

”Eräällä miehellä oli kaksi poikaa. Hän meni toisen luo ja sanoi: ’Poikani, mene tänään viinitarhaan työhön.’ ’En minä halua’, poika vastasi. Sitten hän kuitenkin tuli toisiin ajatuksiin ja meni” (Matt. 25:35-40).

On tuhat tapaa lyödä toinen maahan, tuhat tapaa nostaa hänet ylös, ehkä vain yksi tilaisuus sinulla korjata vääryys...

Herra,
anna meille lääkitsevä mieli siellä,
missä on murrettuja;
anna antelias mieli siellä,
missä on puutetta;
anna voimaa ja taitoa parantaa
siellä missä on sairautta;
anna rakkautta siellä,
missä on yksinäisyyttä.
Suuren auttajamme, hyvätentkijämme,
Vapahtajamme Jeesuksen Kristuksen
nimessä: Aamen.

– Joel Niininen

Onkohan tässä taivaspäärynöitä, jos alla olevat ovat maapäärynöitä?

Daavid ei ole historian ainoa muusikkokuningas. Saksan Fredrik II Suuri (1712-1786) tunnetaan sekä huilistina että säveltäjänä.

Hänen sävellyksiään on juhluvuoden kunniaksi levyttänyt mm. huilisti Emmanuel Pahud. Näytteitä CD:ltä osoitteesta: www.emmanuel-pahud.de

Kuninkaallinen mukula 1500-luvulla Andeilta Eurooppaan tuodun perunan yleistymisen takkuili alussa pari sataa vuotta. Eihän se kelvannut koirallekaan, talonpojat pilailivat. Oliko se tarkoitettu lainkaan kristittyjen ravinnoksi? Maanpäälliset kasvinosat olivat myrkyllisiä, ja syötävä osa kasvoi maan alla, ei taivaan alla auringossa, Jumalaa kohti. Se oli likaista, väärän väristäkin – ruskeaa, ei keltaista. Viljaa piti työstää, ennen kuin sitä saattoi syödä. Se symboloi kulttuuria. Perunan voi vain keittää tai heittää hiillokselle hetkeksi ja syödä sellaisenaan. Se oli alakulttuuria.

Kuitenkin tämä koisokasvin juurimukula pääsi kuninkaalliseen suosioon. Saksassa Fredrik I Wilhelm yritti v. 1720 vauhdittaa viljelyä uhaten leikata nenän ja korvat vastaanhangoittelevilta maajusseilta. Kun hänen poikansa Fredrik II Suuren v. 1746 antama käskykirjekään ei tehonnut toivotulla tavalla, kuninkaallisia ”direktiivejä” alkoi sadella kuin EU:sta ikään: 1756, 1757, 1764, 1765 ja 1768. Kuningas teki tarkastusmatkoja eri puolille maata. Hänen käyntiään muistelivat hartaina sellaisekin alamaiset, jotka asuivat satojen kilometrien päässä kuninkaan kulkureitistä. (Lähde: *Die Zeit. Geschichte* 4/2011).

Tämä 300 vuotta sitten syntynyt Preussin kuningas edisti tavallaan myös Suomen perunanviljelyä. Toki peruna tunnettiin pakoin jo ennenkin, mutta Fredrikin aiheuttamasta Pommerin sodasta palaavat sotilaat vasta levittivät kuninkaallista mukulaa laajemmille kansankerroksille Ruotsi-Suomessa.

Suomen varsinainen perunaprofeetta, Asikkalan kapalainen **Axel Laurell** (1715-1790), julisti joka saarnassa evankeliumin ohella ilosanomaa perunasta. Hänestä kerrotaan:

”Ikään kuin tyhjin käsin, ilman muita rikkauksia kuin hyvä tahtonsa, ihmisrakkautensa ja valistunut mielensä yhtyneinä toimintaan on Herra Laurell osoittanut, miten miljonäärejä paremmin on mahdollista hyödyttää yhteistä hyvää. Niin tulisi neron käyttää vapaa-aikaansa, ja sen, jolla ei nerollisuutta ole, ei tule turhaan taistella luontoa vastaan, vaan etsiä maineensa ja onnensa Laurellin jäljissä, jolloin tulevaisuuden ja jälkipolvien siunaukset ovat hänen kiitoksensa.”

Vaikka tällä hetkellä vallitseekin hiilihydraattivihamielinen karppeustrendi, se ei horjuta tosiasiaa, että ’jordpäron’, ’maapäärynä’ – nykykielellä peruna – on suuressa osassa maailmaa peruselintarvike. Se on yksi niistä yhdeksästä kasvista, joista 75 % ihmisravinnosta on peräisin. ”Kivi jonka rakentajat hylkäsivät...”

– SM

Lähteet: *Historiallien maatalous* (internet). Wikipedia: *Peruna*; *Axel Laurell*.

Suuressa taloudessa ei ole vain kultaisia ja hopeisia astioita, vaan myös puusta ja savesta tehtyjä.

Toiset on tarkoitettu arvokkaaseen, toiset arkiseen käyttöön.

Siitä, joka puhdistaa itsensä kaikesta tuollaisesta*, tulee arvokkaaseen käyttöön sopiva astia, pyhitetty, isännälleen hyödyllinen

ja kaikkiin hyviin tarkoituksiin käyttökelpoinen. – 2. Tim. 2:20-21

Astia arvokkaaseen käyttöön Arkisimmankin ihmisen elämässä voi olla katseeltamme kätköön jäävää kauneutta. Niissäkin, jotka usein hairahtuvat, joiden elämässä mielestämme on miltei vain synnin tekemistä, on kauneudenvälkkeitä, joita tuskin huomaamme. Turmeltuneimmankin ihmisen sydämessä voi olla surua, yrityksiä parempaan ja kaipuuta Jumalan puoleen. Jokaisessa ihmisessä on hyvää, jota toisen ihmisen silmä ei näe. Evankeliumin tarkoitus on paljastaa meille sekä hyvät että huonot ominaisuutemme. Paha paljastetaan anteeksisaamista varten. Hyvät ominaisuudet tulevat Jumalan Hengen jalostamina entistä paremmiin esille.

– Onni Halminen (Lähde: *Sana elää*)

*) *'tuollainen'* viittaa kehotuksiin ”etteivät riitelisi” ja että välttäisivät ”epäpyhiä ja tyhjänpäiväisiä puheita” (2. Tim. 2:14, 16)

Uusiokäyttöön? Vanha, kolhiintunut kannu on löytänyt uuden tavan olla ”isännälleen hyödyllinen”: täyttämällä itsensä jollakin kauniilla ei kukaan huomaa rosoja emalissa. ”Antakaa Hengen täyttää itsenne...” (Ef. 5:18).

Design v. 2300-2000 eKr

”Tyhjät astiat Herralta saavat vaan lahjan kalliin, mi vuotavi taivaastaan...”
– Hilja Aaltonen

”Isännälleen hyödyllisiä” olivat myös Qumranista 1947 löydetyt saviruukut:

ne säilyttivät pimeässä luolassa arvokkaita käsikirjoituksia (mm. Jesajan kirjan) parin tuhat vuoden ajan. Säilyykö Jumalan rakkaus sydämissämme pitkien pimeidenkin aikana?

Timantit tulevat!

ADRA:n konsertti jouluna 2008 muistetaan ”timanttisena” hetkenä.

Nyt Satu ja Tuula tuovat Suomen suvituulen tullessaan Sibeliuksen Kuulan ja Merikannon kauneimpien laulujen mvötä.

Helsinkiläinen sopraano **Satu Ristlakki** valmistui Sibelius-Akatemiasta musiikinmaisteriksi (2001, Muka) ja suoritti laulun A-tutkinnon (2008) opettajansa Päivi Nisulan johdolla parhaalla mahdollisella arvosanalla. Ensikonserttinsa Sibelius-Akatemian Soiva Akatemia! -konserttisarjassa Ristlakki lauloi vuotta myöhemmin.

Ulkomaista opintoista mainittakoon Conservatorium van Amsterdamin kansainvälinen lied-mestarikurssiluokka (2006-2008), opettajina mm. Udo Reinemann, Rudolf Jansen, Edith Wiens, Roger Vignoles ja Mitsuko Shirai. Yhteistyö professori Dorothy Irvingin kanssa Ruotsissa jatkuu edelleen.

Ristlakki on esiintynyt erityisesti lied- ja konserttilaulajana niin kotimaassa kuin ulkomaillakin (Ruotsi, Alankomaat, Ranska). Lyyrisen mezzosopraanon oopperaroolit ovat viimeaikoina vaihtuneet oopperakirjallisuuden sopraanorooleihin. Keväästä 2008 Ristlakki on kuulunut myös Suomen Kansallisoopperan lisäkuoroon (mm. *Boris Godunov*, *Peter Grimes*).

Satu Ristlakki oli semifinalisti Pariisin kansainvälisessä laulukilpailussa (Concours de Chant Lyrique) sekä Kangasniemen laulukilpailussa (2008). Hänet palkittiin myös erikoisainnolla kansainvälisessä Mozart-laulukilpailussa (International Mozart singing competition 2009, London).

Muusikon ammatin lisäksi Ristlakki työskentelee toiminnanjohtajana Koulujen Musiikinopettajat ry:ssä ja opettaa laulua musiikkiopisto Juvenaliassa sekä harrastaa kirjallisuutta, tanssia ja joogaa.

www.saturistlakki.com

Diplomipianisti **Tuula Hällström** on erikoistunut lieettiin ja kamarimusiikkiin. Hän konsertoi aktiivisesti useiden eri laulajien kanssa ja on haluttu pianisti laulukilpailuissa, oopperaproduktioissa ja laulun mestarikurssilla.

Pieksämäellä järjestettävän lied-pianistikilpailun (ainoa laatuaan Suomessa) Hällström voitti kesällä 1999. Viulisti Anna Kahanpään kanssa hän voitti kamarimusiikkikilpailu Juvenalian vuonna 1995 ja selviytyi Kuhmon kansainvälisen duokilpailun finaaliin vuonna 1998. Soolopianistina hän on saavuttanut toisen sijan Ilmari Hannikainen -pianokilpailussa vuonna 1996, ja hänet palkittiin myös Helmi Vesa -kilpailussa tammikuussa 1999.

Opintonsa Hällström aloitti Länsi-Helsingin Musiikkiopistossa opettajanaan mm. Collin Hansen, jonka kanssa yhteistyö jatkui myös Sibelius-Akatemiassa. Keväällä 2003 hän suoritti pianodiplominsa erinomaisin arvosanoin opettajanaan professori Erik T. Taawastjerna.

Mestarikurssilla Hällströmin opettajina ovat olleet mm. Konsantin Bogino ja Ralf Gothóni, ja lied-musiikkia hän on opiskellut Collin Hansenin lisäksi mm. Gustav Djupsjöbackan, Ilmo Rannan ja Eero Heinosen johdolla.

Suomessa Tuula Hällström on esiintynyt mm. Savonlinnan Oopperajuhlilla, Kuhmon Kamarimusiikissa, Mäntän Musiikkijuhlilla, Kangasniemen Musiikkiviikoilla, Tuusulanjärven Kamarimusiikissa ja Naantalin Musiikkijuhlilla. Muista maista mainittakoon Ruotsi, Viro, Puola, Britannia, Unkari ja USA.

www.tuulahallstrom.fi

Äitejä ajatellen

Konsertin ajankohta on valittu äitejä ajatellen, onhan konserttia seuraava päivä (13/5) suomalainen äitienpäivä. Oiva tilaisuus ojentaa harvinaisen kaunis äänikukkakimppu kaikille ”tytöille”.

Ohjelmisto sopii, tottakai, myös isille – ja kaikille, jotka halajavat hetkeksi siirtyä maailmaan, jossa vielä on jotain koskemattoman kaunista, herkkää – aitoa iloa, surua, elämäntuntoa, suomalaisen kesän tuoksua, luonnon lumoa, valon kaikkia vivahteita!

Katsokaa kedon kukkia... Salomo kaikessa loistossaan ei ollut niin vaatetettu kuin mikä tahansa niistä. Kun Jumala näin pukee kedon ruohon... niin tottahan hän teistä huolehtii! (Matt. 6:28-30).

Nyt voi huoletta tuoda mukaan vaativammankin musiikkikorvan omaavan ystävän ja tutun. **TERVETULOA!**

Järj. Tukholman Suomalainen Adventiseurakunta (Huom! ruotsal. srk:n tiloissa)

Konsertti

Kauneinta
Kolmelta
Suurelta Suomalaiselta

Merikanto, Kuula, Sibelius

Tulkitsijoina
”timanttiset”

Satu Ristlakki sopraano

Tuula Hällström piano

2012
Kalenteriin!

12.5.

**Toukokuun
toinen
lauantai...**

klo 15.30

ADVENTKYRKAN
Olof Palmes gata 25
(katutaso)
Stockholm

Vapaa pääsy!
Kolehti

Pastori Heikki Luukko 80-vuotispäivänään 18.3.2012. Kuvan otti Marlen Smårs, vanhimman lapsenlapsen, Martinin, puoliso.

Maailmanmatkaajan etappi n:o 80

Tukholman suomalaista adventtiseurakuntaa kahteen eri otteeseen palvellut pastori **Heikki Luukko** viettää eläkepäiviään puolisonsa **Kaarinan** kanssa Ruotsissa, Rimbon Rånäsissä. Tyttäret, pianisti/pianopedagogi **Ulla** (Schuback) ja rehtori **Pia** (Smårs), ovat pitäneet huolen siitä, että Heikin monipuoliseen ansioluetteloon on vakiintunut myös titteli isoisä.

Tämän viimeisimmän viran ohella Heikki on kirjoittanut kirjan *Häneen te uskotte* (Kirjatoimi) ja sitä ennen sukkutkimuksen *Muistojen muruja*, joka kiintoisalla tavalla valottaa myös Suomen lähihistoriaa suvun ihmiskohtaloitten kautta.

Miten ”ryssän perkeleestä”, jollaisiksi Karjalan siirtolaisia joskus nimitettiin (s.

106), tulee pastori?

”Lapsuuskotiamme kruunasi jumaliisuus; sitä kaunisti järjestys; sen kunnia oli vieraanvaraisuus ja siunauksena tyytyväisyys. Onnemme salaisuus on ollut siinä, ettei ole murehdittu siitä mitä on puuttunut, vaan iloittu siitä, mitä on” (s. 50).

Toinen arvokas isien perintö käy ilmi seuraavasta:

”Kerran isä pyysi minua tekemään jonkun työn. Se oli mielestäni vaikea ja sanoin: ’Isä, em mie ossaa sitä tehdä.’ Isä sanoi: ’Heikki! Elä millonkaa sano: En mie ossaa, vua sano: Mie yritän’” (s. 50).

Tämä perintö on ollut edellytys niihin vastuullisiin ja moninaiisiin tehtäviin, joissa Heikki on palvellut.

”Olen tehnyt elämäntyöni, yli neljäkymmentä vuotta, Adventtikirkon palveluksessa, enkä ole katunut sitä. Tuskin poliisiin* ammatissa olisin voinut kokea niin rikasta elämää kuin tässä, kansainvälisessä yhteisössä. Tulee mieleen, kun Englannissa St. Albans’issa sain joulukortin ystävältämme. Se oli osoitettu nimellä: ’The World Traveller Heikki Luukko’ (Maailmanmatkaaja Heikki L...). Onpahan tullut työn puolesta kierrettyä Afrikka, Etelä- ja keski-Amerikka ja idässä Pakistan ja Intia” (s. 134).

Tämä ”yrittäminen” maailmalla maksoi Heikille muun muassa sen, ettei hän ehtinyt isänsä hautajaisiin.

”Tieto isäni kuolemasta oli välitetty minulle Suomen Adventtikirkon kautta Englantiin Osaston päämajaan ja sieltä Nigeriaan Adventtikirkon toimistoon mikä sijaitsee Lagosin reunamalla Ikejan Marylandissa. Sieltä viesti kulki afrikkalaiseen tapaan edelleen Itä Nigeriaan Rivers Missionin toimistoon Port Harcotissa. Silloinen sen lähetyksen esimies,

*) Mikko Haapala, Kaarina-puolison isä, oli ollut huolissaan siitä, pystyykö Heikki Adventtikirkon pienellä palkalla elättämään perhettään. Hän oli ehdottanut, että Heikki menisi poliisikouluun jotta saisi varmemman toimeentulon. (s. 134).

Evakkotie Karjalasta jatkosodan päättyessä syksyllä 1944 vei 12-vuotiaan Heikin ruotsinkieliseen Häggnäsin kylään Ylimarkkuun (kuuluu nyk. Närpiöön). Kasvattina ollut variksenpoikanen söi ahneuksissaan itsensä hengiltä. Olli-harakka oli viisaampi ja kätki ylimääräisen ruoan kattopäreen alle. Poikasesta asti miesten mittaisissa töissä (mm. mottimetsässä, pelloilla ja rakennuksilla) puurtaneen Heikin taidoille on ollut käyttöä niin kotimaassa kuin kansainvälisissä tehtävissäkin, mm. ADRA:n (Adventist Development and Relief Agency) johtajana.

Nurmosta (liitetty Seinäjokeen 2009), jonne siirtolaisperhe sijoitettiin 1947, Heikin opintie vei mm. Toivonlinnaa (nyk. Suomen Kristillinen yhteiskoulu SYK), Newbold Collegen Englantiin ja edelleen Andrews Universityyn (USA), josta teologian maisterin tutkinto. Opettiko nuorudessa tenttilukujen taukojumpsakaverina ollut Karo-pässi töiden puskemisen taidon?

islantilainen Steini Thordarson, joka oli opiskelutovereitani Newbold Collegen ajalta, kirjoitti viestin ja lähetti apulaispoikansa tuomaan sen minulle yleisillä kulkuneuvoilla noin 250 km päähän Kalabariin...” (s. 15).

Tällaista oli tiedonkulku vielä v. 1981, noin 30 vuotta sitten! Lähetystyöhön lähtö merkitsi eri asiaa kuin nykyisin.

Niin merkitsi myös kolmas kodin perintö: vanhempien ratkaisu suhteessa ”uuteen valoon”, jota pastori **Väinö Kohtanen** ja seurakuntasisar **Hilja Hirvonen** (myöh. Paavilainen) Sortavalassa julistivat 1930-luvulla. Nämä esittivät mm., että lauantai oli raamatullinen lepopäivä. Heikin isän mielestä se oli lahkolaisuutta (s. 35).

”Ja minusta ette saa lahkolaista teke-mälläkään!” hän vakuutti. Vanhemmat olivat kuin kahden tulen välissä:

”Omatunto ja oikeudentaju sanoivat että Raamatun täytyy olla oikeassa. Mutta se, mihin lapsesta asti on uskonut, siitä ei ihminen hevillä luovu. -- Ei ole helppo myöntää olleensa väärässä, varsinkaan

jos on enemmistön puolella...” (s. 36).

Silti Mikko ja Maria kastettiin adventtiseurakuntaan 1931.

”Kysymys ei ollut taloudellisesta edusta, asemasta eikä ansioista tässä elämässä. He ymmärsivät elämän tarkoituksen, mitä varten Jumala loi ihmisen ja millainen tulevaisuus ihmiselle on varattu ikuisuudessa” (s. 35).

Ikuisuustoivon omaksuminen on jokaisen omakohtainen valinta, Heikki korostaa. Hän on itse esimerkki siitä, miten toivo tuonpuoleisesta ei estä elämästä tässä ja nyt. Pikemminkin päinvastoin:

”Koppoo kiinni tästä päivästä – huomisessa on omat kahvansa!” (s. 11).

Yläsali-lehti onnittelee aikaansaapaa ja vireää monitoimimiestä ja toivottaa entiselle päätoimittajalleen ja koko hänen perheelleen jälkikasvuineen yhä enenevää siunausta! Jumala tietää palkita vaivannäön – senkin, mikä on ihmissilmiltä salattu. – SM

Suorat lainaukset Heikki Luukon kirjasta *Muistojen muruja*. Suluissa viittaukset kirjan sivuille. Julk. kirjoittajan luvalla.

MATKALLA KAAKKOIS- AASIASSA osa 2

Teksti ja kuvat
(ellei toisin mainita):
Esko Mäkivierikko

(Osa 1 julkaistu numerossa YS 2011:4)

Singapore:
Sky Park

Matkakohteena Malesia & sykähdyttävä Singapore

Öinen saapuminen Kuala Lumpurin kansainväliselle lentokentälle.

Filippiineiltä käsin on helppo tutustua muihin Kaakkois-Aasian maihin, jotka ovat vain muutaman tunnin lentomatkan päässä. Trooppisessa ilmastossa ei matkavaatetustakaan paljoa tarvita.

Vuoden 2011 helmikuussa oli sopiva aika lähteä Cebu Citystä Manilan kautta kohti **Malesiaa**, 29 milj. asukkaan muslimienemmistöistä kuningaskuntaa, joka on Filippiinejä vauraampi maa. Turistien onneksi Malesiassa englanti on melko

yleinen kieli. Pääkaupungin, **Kuala Lumpurin**, kansainvälisen lentokentän terminaalissa oli monta tuntia odotusaikaa. Sieltä oli tarkoitus päästä bussilla valtatie varteen, **Seremba**'an ja edelleen 300 kilometrin päähän Malesian eteläkärjen **Johor-Bahru**-nimiseen suurkaupunkiin.

Ruokailu lentoaseman intialaisessa kasvisravintolassa aamuyön tunteina oli pettymys sikäli, että muuten hyvä ruoka oli liian voimakkaasti maustettua syötäväksi. Tuntien odottelun jälkeen tapahtui pieni sekaannus bussin valinnassa, pika-vuoron sijasta paikallisbussi, ja se vaikutti siihen, että nyt joutui vaihtamaan busssia ylimääräisen kerran. Mutta siitä tuli elämysmatka: bussin keskellä ollut rikkinäinen haitariovi retkotti auki hakaten rajussa ilmavirrassa bussin oviaukkoa vasten. Onneksi ulkoilma oli lämmin. Sen lisäksi bussin voimansiirrosta oli vikaa: kuului voimakas, toistuva, mekaaninen

Malesia: Seremban
bussiasema.

Malesia: Johor-Bahru.
Näkymä Hawaii-hotellin ikkunasta.

Tavaratalo Johor-Bahrussa.

Hawaii-hotellin taso hirvitti.

ääni. Tuntui kuin olisi ollut mukana toimintaelokuvan pommikoneessa, joka kiittää halki pimeyden. Tuon kaottisen bussimatkan tuoman kokemuksen vuoksi kannatti hypätä väärään bussiin, varsinkin kun tuli parin vaihdon jälkeen onnellisesti perille Seremba'an. Sieltä matka jatkui Plusliner-bussilla.

Moottoritien varrella näkyi laajoja palmuviljelyksiä, joista saadaan öljyä (ruuanlaittoon, polttoaineeksi?). Palmuviljelykset oli yksi osoitus maan hyvinvoinnista.

Johor-Bahrussa taksi vei alueelle, mikä oli lähellä uutta Singaporen tullirakennusta. Ajatus: tällä puolen rajaa on halpaa majoittua verrattuna Singaporeen. Hawaii-hotelli oli sijainniltaan ja näkymiltään hyvä, hinnaltaan muita edullisempi, mutta tasoltaan järkyttävä. Onneksi luteita ei ollut, eivätkä hyttysset pureet! Kun hankki jättipyyheliinan sängyn päälle, saattoi sängyssä nukkua, sillä huoneessa olleet lakanat ja huovat eivät näyttäneet käyttökelpoisilta. Palella täällä ei tarvinnut, sillä ilma oli kuumaa.

Seuraavana aamuna kävely valtavan suurelle tulliasemalle, josta yhteys **Singaporen** saareen. Rakennuksen sisällä sai kulkea pitkään, ennen kuin oli selvinnyt tullin tarkastuksesta. Sen jälkeen bussilla kohti uutta kohdemaata, Singaporen tasavaltaa, joka on melkein päiväntasaajalla, vain 137 km sen pohjoispuolella! Tuo pieni maa on 25 x 40 km kokoinen saarivaltio, jonka erottaa Malesiasta 1-2 km levyinen salmi. Asukkaita runsas 5 miljoonaa. Singaporessa englanti on yksi virallinen kieli.

Pääkaupungin nimi on myös Singapore, maaseutuakin löytyy saarelta, jolla tiet, maisemointi, kaikki oli asiallisesti ja tavattoman kauniisti tehty useimmissa paikoissa. Varmaankin siistein ja kaunein maa mitä olen nähnyt. Roskaamisesta siellä ei mene henki, mutta siitä voi saada tuntuvat sakot – sen sijaan huumeiden

Pitkä kävely: Singaporen saarelle pääsy käy valtavan tulliaseman läpi.

Singaporen liikepalatseja ja kauniita puistoalueita. Autoilijan ihannemaa – jalankulkijat ovat suurimmaksi osaksi maan alla. Liikenne vasemmanpuoleinen kuten Malesiassa ja Thaimaassakin.

KUVA: DULCE ESTIOCA

Sky Parkin 150 m pitkä uima-allas. Mitä altaan reunan takana – 200 m pudotus?

salakuljettajia uhataan kuoleamalla.

Perillä Singaporessa kävely met-roasemalle, josta edelleen keskustaan, City Hall’iin, mitä upeimmalla maan-alaisella. Komeat olivat näkymät myös maan päällä: toinen toistaan hienompia pilvenpiirtäjiä ja suuria, kauniita puistoalueita. Mielenkiintoista oli se, että monet kauppa- ja liikkeet oli sijoitettu laajan maanalaisen käytäväverkoston varsille, eikä näin ollen asiakkaiden tarvinnut mennä ulos kuumuuteen.

Pienessä ruokailupaikassa syönti sujui muuten hyvin, mutta innostuin juomaa tarjolla ollutta vettä jääkuutioineen parinkin lasillisen verran. Seuraus: vatsa illalla sekaisin. Kun olin saanut joitakin tabletteja, selvisin vaivasta aamuun mennessä. Opetus: ei koskaan pidä juoda vesijohtovettä eikä ottaa juomaan jäitä trooppisissa maissa.

Toisena vierailupäivänä Singaporen tutustuminen tapahtui HippoTours -kier-toajeluiden avulla. Kaupungista löy-tyy niin kiinalais- kuin intialaisaluekin. Mahtavia liikepilvenpiirtäjiä ja valtavan korkeita asuintaloja riitti. Singapore Flyer (lentäjä), 165 m korkea maailmanpyö-rä, olisi ollut kiinnostava kohde, mutta tällä kertaa ei ollut varaa eikä aikaakaan siihen. Flyerin alapuolelle oli istutettu sademetsäalue.

Mielenkiintoisin kohde oli Sky Park (Taivaspuisto) – yksi maailman ihmeistä

KUVA: DULCE ESTIOCA

Näkymä 200 m korkeudesta. Singapore Flyer -maailmanpyörä alhaalla oikealla.

KUVA: DULCE ESTIOCA

Norjalainen insinööri (kesk.) vaimonsa (vas.) kanssa viihtyvät hyvin Singaporessa. Kirjoittaja oikealla.

(ks. s. 14, otsikkokuva). Kun sen ensimmäisen kerran näkee yöilmoissa, ei ole uskoa näkemäänsä. Sky Park on kolmen pilvenpiirtäjän päälle rakennettu, 200 metrin korkeudella sijaitseva laivan muotoinen hotelli uima-altaineen. Paikka oli ehdottomasti näkemisen arvoinen 90 kruunun sisäänpääsymaksusta huolimatta. Näköalat olivat huimat. Sky Parkissa tapasin norjalais-burmalaisen perheen (vai oliko vaimo Laosista?). Mies kertoi olevansa laivan pääinsinööri. Viihtyivät hyvin Singaporessa. Sinne on kuulemma helppo muuttaa?

Singapore oli viihtyisä paikka. Siellä olisi voinut olla pitkäkin – vaikka

asua, mutta mieluiten jossain maaseutu-alueella.

Illalla jälleen takaisin Malesian puolelle. Aamulla Johor Bahru’sta kohti **Thaimaata**. Mutta miten? Juna olisi ollut mielenkiintoisin vaihtoehto, mutta rata ei ollut tulvien vuoksi kaikin paikoin käytettävissä. Suora bussiyhteys Thaimaan puolelle tuntui hyvältä, mutta sille päivälle ei enää löytynyt paikkoja. Lopulta löytyi ratkaisu: ensin bussilla Kuala Lumpuriin ja sieltä toisella bussilla Thaimaan puolelle. Siellä oli tarkoituksena päästä Phuketiin.

Mukavan Eltabina Ekspres -bussin kyydissä 370 kilometrin matka jatkui yhdelle Kuala Lumpurin linja-autoasemista. Siellä olo oli epämiellyttävä kokemus. (Tietääkseni kyseisellä alueella on nyt käytössä uusi, nykyaikainen, bussiasema). Laaja kenttäalue oli jaettu pitkittäisillä kapeilla kaistaleilla, joissa jokunen puu ja pensas. Niiden varsilla seisoi peräkkäin lukematon määrä busseja, joista monet olivat käynnissä. Ulkoilma oli kuin kaasukammiossa. Ilmastoidut bussit olivat käynnissä siksi, että sisällä olisi viileää matkustajille. Ilmansaaste oli ilmeisesti vieras käsite.

Odotus- ja toimistotilat olivat suuressa telttarakennuksessa. Kun sen lähelle tuli, kävi heti «kimppuun» sisäänheittäjät, joista yksi nuori mies johdatti lähimmälle lipunmyyjälle. **Tunsin** paikan ahdistavaksi. Koska halusin nopeasti pois sieltä, ostin lipun Thaimaan puolella **Hat Yai**’hin. Myöhemmin selvisi, että maksoin matkasta jonkin verran ylihintaa – taaempana oleva lipputoimisto olisi myynyt saman matkan halvemmalla.

Viereisessä telttakattoisessa ruokalassa sai ihan hyvää ruokaa, mutta läheisessä pöydässä nuoren miehen ”pöperönsä” popsminen sormillaan näytti varsin epämiellyttävältä, kun en ollut sellaista ennen nähnyt. Siellä se on kuitenkin tavallista.

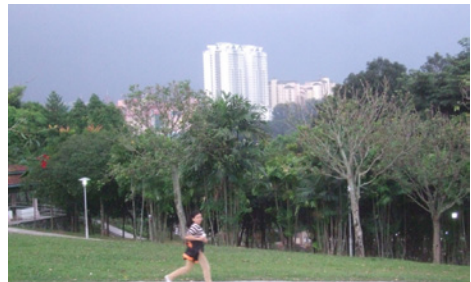
Onneksi bussiaseman vieressä oli laa-

Kuala Lumpur. Bussiaseman odotustila.

ja, kaunis, puhdasilmäinen puistoalue. Siellä oli miellyttävää viettä viiden tunnin odotusaika kaaosmaisen bussiaseman sijasta.

Pimeyden laskeuduttua oli aika etsiä

Kuala Lumpur. Bussiaseman lähipuistoa.

bussin lähtöpaikka. Valtavalla kenttäalueella ei ollut kunnan viitoituksia. Valaistus oli heikko. Oikean bussin löytäminen pakokaasujen kyllästämillä asemalla oli vaikeaa.

Lopulta Sri Maju -yhtiön kaksikerroksinen bussi tuli ja saattoi päästä pois tuosta kamalasta paikasta – en halunnut vielä kuolla Kuala Lumpurissa.

Edessä oli yli 500 kilometriä E1-tietä kohti Thaimaan rajaa. Sen jälkeen vielä toisella puolella 60 km kohti Hat Yai’ta. Yö meni mukavasti bussissa, vaikka en luultavasti nukkunut lainkaan. Aamuyöstä pysähdyimme noin 10 km ennen rajaa Naluri Aman Sdn. Bhd. -matkaravintolassa, jossa saattoi

Mukavuus(?)laitos. Huuhtelu kauhalla säiliöstä vettä ammentaen. Paperi aina mukaan!

juoda vaikkapa kaakaota. Siellä oli myös mukavuuslaitos, jossa ”kyykkykäymälä”. Sellaiset tuntuivat alussa sangen hankalilta. Noissa maissa on oltava mukana oma WC-paperi, ei ole takuita paperin löytymisestä talon puolesta.

Varhain aamulla saapuminen Thaimaan puolelle ja perille Hat Yai’hin. Joskus sanat ”Thaimaassa” ja ”Taivaassa” voivat sekoittua keskenään. Vierailu Thaimaassa on mieleinpainuva, mutta vierailun Taivaassa, sinne pääsemisen, tulisi olla vielä innokkaamman pyrkimyksen kohteena. Siihen Herra meitä auttakoon.

– Esko Mäkipvierikko

KUVA: ARAM MÄKIVIERIKKO

Newbold Collegen kuoro konsertoi Tukholmassa 31.3.2012. Kuorolaisia oli noin 30. He edustivat 18:aa eri kansallisuutta ja viittiä eri maanosaa.

Kansainvälisiä vieraita

Helmikuussa Tukholman suomalaisessa seurakunnassa vieraili **Liia Kaitanen**, adventtikirkon venäjänkielisen työn vastaava Helsingistä, ja maaliskuussa **Mariel Pilois**, Suomen adventtikirkon kansainvälisen työn koordinaattori. (*Molempien Tukholman puheet on saatavana cd:nä, 30 kr/kpl. Tilaukset: puh. 08-768 46 87*).

Maahanmuuttajien lisääntyessä kansainvälinen työ Suomessa on kasvanut. Siinä missä suomalainen ”pärvää itte”, monille muille kulttuureille ominaista on yhteisöllisyys. Siksi seurakunta on tärkeä osa kotouttamista. Marielin kokemuksista päätellen suomalaisten aseenteissa on yhä parantamisen varaa. Kommentit, kuten ”Ai, sinä olet musta?”, ”Mistä/Miksi olet tänne tullut?” joutaisivat jo vaihtua tahdikkauteen. Mutta jopa tervehtimistä voivat aiheuttaa väärinkäsityksiä. Siltojen rakentaminen ei ole helppoa. Voimia ja näkemystä haastavassa työssänne, Liia ja Mariel! – SM

Singapore, Sky Park iltavalaisuksessa.

KUVA: INTERNET

Liia Kaitanen

KUVA: ARAM MÄKIVIERIKKO

Mariel Pilois

Tulevia vierailuja keväällä 2012

Tilaisuudet klo 10.00 raamatuntutkistelu
klo 11.15 jumalanpalvelus

28/4 *Pekka Tähti*. Ehtoollistilaisuus

12/5 KONSERTTI, ks. s. 10-11

19/5 *Kerttuli ja Ioannis Gianntzaklidis*. Kevätjuhla!

Poikkeuksia jumalanpalveluksissa (klo 11.15)

14/4, 26/5, 23/6: Pidennetty sanantutkistelu*

21/4, 2/6: Musiikkituokio

5/5, 16/6: Rukoukokous

*) raamatuntutkistelulle (alk. klo 10) annetaan runsaammin aikaa, josta syystä ei saarnaa.

Muutokset mahdollisia.

Tiedustelut: sihteeri *Tuulikki Hagström* 08-500 81 907

Seuraa ilmoittelua **Ruotsinsuomalaisessa s. 2**

Katso ”vuorolistaa” kotisivulta www.ylasali.se

Tukhoman
Suomalainen
Adventtiseurakunta
SRK:N VASTAAVA
Eeva-Liisa Vihermä
0176-124 05
SIHTEERI
Tuulikki Hagström
08-500 81 907

CD-tallenteet
vierailijoiden
puheista:
Helena Tanntari
08-768 46 87

Saatavana vielä jokunen

CD Bassobaritoni Rolf
Bromme: *Sänger för själen*.
Klassista ja hengellistä laulu-
laarteistoa. 100 kr/kpl. Puh.
08-768 46 87.

Kalenteriin!
2012

Konsertti

12.5.2012 klo 15.30

Ks. s. 10-11!

KIRJAUUTUUS! KIRJAUUTUUS!

Jon Paulien:

Ilmestys- kirjan avaimet

Jon Paulien on löytänyt Ilmestyskirjasta seitsemän avainta, jotka auttavat kirjan salaisuuksien selvittämisessä. Hän ohjaa lukijaa löytämään ja käyttämään yksinkertaisia tulkintaperiaatteita Ilmestyskirjan sanoman ymmärtämiseen. Ilmestyskirja on Jeesuksen Kristuksen ilmestys.

105 sivua

Hinta: 180 kr

Julkaisija:

Kirjatoimi, 2012

TILAUKSET: Helena, puh. 08-768 46 87.

Tärkein sanoma koskee Jumalan Karitsaa, joka kuoli ristillä mahdollistaakseen vapaan, oikean ja toivorikkaan elämän.

Uskon asia

HORISONTTI

Usko luomiseen oli aikoinaan asia, joka ei kirkkovenettä keikuttanut, vaan johon kristityiksi tunnustautuvat uskoivat yksimielisesti. Tänä päivänä, Charles Darwinin tutkimusaluksen aikoinaan aiheuttamassa ristiaallokossa, kristityt soutelevat tässä kysymyksessä moniin eri suuntiin, ja yhä useammat näyttävät siirtyvään Darwinin aluksen houkuttelevaan vanaveteen. Eikä ihmekään, sillä onhan koulujen biologianopetuksen ja television luonto-ohjelmien ydinsanoma viime vuosikymmeninä ollut kehitysteorian pönkittäminen. Sano uskovasi luomiseen tänään, niin sinulta saatetaan kysyä huvittuneena, kuvitteletko myös, että maa on litteä.

Vaan kun pysähdyn katselemaan kukassa ahke-roivaa mehiläistä, en voi muuta kuin ihmetellä – ja uskoa. Uskon kaiken Luojaan. Niin paljon uskoa minulla ei ole, että uskoisin kaiken saaneen alkunsa tyhjästä ja kehittyneen omia aikojaan. Työhuoneenikaan ei järjesty itsestään.

KUVA: ARI LAITINEN

KUVA: ARI LAITINEN

Enkä usko, että rannekelloni titaani-, teräs- ja lasiosista kehittyisi aikanaan toimiva kello, vaikka laittaisin osat erillisinä keittiön pöydälle kehittymään. Ja miten, milloin ja missä ne osat sitten olisivat kehittyneet? Haluaisinpa tavata kellosepän, joka uskoo tällaiseen!

Kukka ja mehiläinen ovat kuitenkin mittaamattomasti monimutkaisempia luomuksia, sinusta ja minusta puhumattakaan.

”Minä kiitän sinua siitä, että olen tehty ylen ihmeellisesti; ihmeelliset ovat sinun tekosi, sen minun sieluni kyllä tietää” (Ps. 139:14). – Ari Laitinen